

[Knud Lind]

Begrundelse

Mandag den 16. januar 1989 kl. 13.00 måtte politiet rydde to villaer på Platanvej 14 og 16 i København, som på ulovlig vis var blevet besat af BZ'erne. Under denne helt lovlige politihandling kom fem politifolk til skade. En kvindelig betjent blev ramt i hovedet af en mursten, medens andre politifolk blev ramt af stålkugler og forskelligt kasteskyts. Det er spørgerens indtryk, at disse ulovlige BZ-aktioner både rent hærværksmæssigt og voldeligt er eskaleret, som tiden er gået.

Det er også spørgerens indtryk, at det kun er et spørgsmål om tid, før BZ'ernes brug af de livsfarlige slangebøsser med tilhørende stålkugler vil kræve menneskeliv, hvis ikke retsstaten ved hjælp af sine lovegler m.v. griber ind over for den stigende lovløshed og gadeterror.

Svar (27/1 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Rigspolitichefen har i anledning af det stillede spørgsmål over for Justitsministeriet oplyst, at politiet råder over beskyttelsesudstyr til brug ved gennemførelsen af politimæssige foranstaltninger, og at udrustning og bevæbning naturligtvis løbende forbedres med henblik på at yde optimal beskyttelse for politipersonalet og med henblik på at forbedre politiets indsatsmuligheder.

Udvikling og forbedring af politiets udrustning m.v. foregår dels på grundlag af udenlandske erfaringer, dels på grundlag af erfaringer indvundet blandt andet i forbindelse med politiets indsættelse ved større voldsprægede uroligheder her i landet. Det nævnte arbejde sker i samarbejde med politiets personaleorganisationer.

Rigspolitichefen har i den forbindelse oplyst, at der på grundlag af de indvundne erfaringer i de senere år bl.a. er anskaffet et større antal indsatsdragter, der er resistente over for åben ild, ligesom der er anskaffet et større antal beskyttelsesbeskyttelsesjoller og hjelme.

Det kan endelig oplyses, at der ikke er aktuelle overvejelser om at indføre brug af gummikugler.

Spm. nr. S 417

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (20/1 89) af:

Hjortnæs (S):

»Har ministerens embedsapparat ikke på noget tidspunkt før den 12. december 1988 gjort ministeren opmærksom på, at der kunne være særlige juridiske og økonomiske problemer forbundet med at nedlægge Blågård Seminarium, Marselisborg Seminarium og Esbjerg Seminarium?«

Begrundelse

Man må gå ud fra, at Undervisnings- og Forskningsministeriet sidder inde med en sådan viden og ekspertise, at ministeriet automatisk undersøger, hvad der må foreligge af deklamationer, aftaleforhold og/eller andre juridiske forpligtelser, der kan få betydning for dispositioner truffet inden for ministerens ansvarsområde.

Spørgeren er klar over, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke omfatter loves eller ændringsforslags forarbejder, og hvad der ellers måtte foreligge i departementet af arbejds-papirer.

Men behandlingen af lovforslag nr. L 124 om seminarienedlæggelser har været helt usædvanlig.

Af hensyn hertil, og når henses til ministerens udtalelser til offentligheden om lovforslaget, går spørgeren ud fra, at ministeren ikke har noget imod at give de ønskede oplysninger.

Svar (27/1 89):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

De embedsmænd i Undervisnings- og Forskningsministeriet, som er særlig sagkyndige i seminariespørgsmål, herunder vedrørende seminariernes økonomi og ejendomsforhold, deltog ikke i de politiske forhandlinger den 7. og 8. december 1988, som førte til forliget om ændringsforslagene i Uddannelsesudvalgets betænkning af 9. december 1988. Men de orienterede mig umiddelbart efter om de problemer, ændringsforslaget vedrørende Blågård Statsseminarium kunne give anledning til, uden at de dog med sikkerhed kunne fastslå, hvilke retlige følger en gennemførelse af ændringsforslaget ville få. Derfor blev Justitsministeriets lovfædeling inddraget i sagen.

Jeg har intet at bebrejde mine embedsmænd i denne forbindelse.